

115- CHUYỆN CÔ GÁI CHÍ THÀNH ĐƯỢC ĐẠO QUẢ

Nếu người cầu đạo, mà cốt lõi đặt ở sự tinh tấn chí thành, thì sự tinh tấn chí thành ấy sẽ giao cảm nhau từ đó sẽ đạt được đạo quả.

Như ngày xưa có một cô gái thông minh trí tuệ tin sâu Tam bảo, thường đối với Tăng, theo thứ lớp mỗi lần thỉnh một vị Tỳ-kheo đến nhà để cúng dường. Khi ấy có một Tỳ-kheo già cũng theo thứ lớp đến nhà cô, vì tuổi già lẩm cẩm, hoàn toàn chẳng có tri giải.

Bấy giờ cô gái, sau khi cúng dường trai phạn xong, xin vị Tỳ-kheo già thuyết pháp cho cô nghe. Riêng cô ngồi một ghế, nhắm mắt tĩnh lặng. Khi ấy vị Tỳ-kheo già vì biết mình ngu ám, không biết thuyết pháp, chờ lúc cô nhắm mắt, bỏ chạy về chùa. Nhưng cô gái này chí tâm tư duy pháp hữu vi là vô thường, khổ, không, không được tự tại. Cô nhờ thâm tín quán sát nên được Sơ quả.

Khi được Sơ quả rồi, cô muốn báo ân ấy. Nhưng vị Tỳ-kheo già này xét thấy mình chậm lụt, nên bỏ cô mà chạy trốn, càng xấu hổ, lại càng bỏ trốn. Cô gái này cứ thỉnh cầu mãi ông mới xuất hiện. Khi ấy cô gái nói rõ việc trên nên được đạo quả, do đó đến để cúng dường là để báo đền ân lớn.

Khi ấy vị Tỳ-kheo già vì xấu hổ tự khắc trách mình hết mực, nên liền được chứng quả.

Do đó hành giả cần phải chí tâm. Nếu ai chí tâm, cầu gì cũng được.

